

TÂM SỰ PHỄ ĐẾ

trầm bổng thấy ngù ngờ bên bờ cỏ úa
mảng mây trời tan vỡ tụt thình không
vạt nắng chiều lê lét chết đầu sông
hai dãy phố mùi lòng con lộ vắng...

trầm đứng lại nghe bước chân căm lạng,
quá ngõ ngàng giọt mưa thấm trên sân
trắng ló đầu non cúi xuống thì thăm
cánh nhìn nhỏ rõ căn phần nghiệt ngã...

trầm đã qua những khoảng đời rất lạ
dù chưa từng coi mình thiên hạ đệ nhất nhân
mặc lũ yêu ma ton hót trước bệ rồng
nghị quốc sự cùng trung thần can giảng...

hãy bằm vằm trầm ra trăm ngàn đoạn
tê lễ sinh linh muôn vạn oan hồn...
sông núi khắp đều vọng tiếng oán hồn
ôi đêm tối mịt mù còn hơn địa ngục...

hỡi hồn thiêng của tiền nhân dựng nước
trầm đã phụ lòng ủy thác sơn hà
trầm đã thiếu quyết tâm đến độ không ngờ
trầm đáng chết cùng sao mờ cuối bãi...

hỡi đồng bào quốc nội cùng năm châu hải ngoại!
đưa thất quốc vong nhân này xin một lần trần trời...
hỡi ngàn sau hãy nhìn vào muôn vàn tội lỗi
của quả nhân đây, tên phản bội ông cha,
phản bội anh hùng liệt sĩ, phản bội lê dân, phá nước hại nhà...
chỉ vì bất lực, thiếu can trường, thiếu dẫn đo cân nhắc...
thiếu học hỏi gương cổ kim sử sách,
thiếu khôn ngoan, thiếu sáng kiến tìm ra những kế sách nhiệm
màu,
hóa giải tất cả khó khăn dành quyền tự chủ bền lâu
để phát triển cho dân giàu nước mạnh...
ôi! mục đích tối thượng đó trăm đã bao phen suy nghĩ đến phải là
cứu cánh!
cứu cánh duy nhất và cuối cùng của mọi nỗ lực quốc gia...
chao ôi! một thuở chân chờ, trông đợi, đại khờ
tội tình xã tắc sơn hà Việt Nam...

Lê-Thụy-Chi

www.vietnamvanhien.net